

КАЗАК

әдебиет

1934 жылғы
10 қантардан
шыға бастады

ҮАҚЫТ – СЫНАП

Тәбесінің тесігі бар

Белгілі қазак тіл білімінің майтапман маманы Мәулен Балақаевты бұрын-соңды көрмегендер сұртық түріне қарал, өз қандастарына жақыза бермейді. Ертеректе асып-тасқан тоқшылық кезінде сол Мекең рестораннан жалғыз өзі түскі тамақ ішіп отырады. Оның қасындағы бос орындарға орта жастағы әжептеулер қызметтері бар екі әйел жайғасады. Ауыздары бір жабылмаған қос құрбы есектің отын маздата отырып, тамақтарын да ішп, талайпардың да басына суды құяды...

Оздерінің тым шектен тыс кетіп қалғандықтарын сезді мі екен, әлден кейін барып екеуі жарыса:

— Осымен дөғарайық. Ендігісін былай сыртқа шықкан соң айтамыз. Мынауынцың тәбесінің тесігі болып жүрмесін, — дейді.

Мұны естіген Мекен:

— Иа, төбемнің тесігі бар, шалап құйып алайын деп пе едіңдер, — дәпти жымып.

Беттері ерттей қызырған екі келіншек тілдерін қырып алады. Үн-түнсіз есеп-қисаптарын айырысқан олар арттарына қарамастан зыта жөнеліпти.

Аландау

Дауылпаз да сырбаз ақын Сырбай Мәуленов уақыттан озып журуге ұмтылатын. Көп уақытын соғыс ұргалған өріштің ақынның елеңдері де лапылдаған жалынан ерілгендеге асерге белері ҳақ. Бап пен күй таңдамайтын ол, әйтейір, жақсы жырдың отын маздатуға құштар-ак еді. Кезінде үзак жылдарғы еңбегінің белес-бекетінде санаған бес томдық, елеңдер жинағы шықкан кезде қуандын орнына аландаушылық білдіргенге үқсайды. Сүйікті оқырмандары мен қаламдағас әріптестері жүрекжарды лебіздерін айтқан:

— Көп томдығыңыз құтты болсын.

Ілki сөт ой түнғызына шомған Сырбай ақын:

— Соңғы кезде мені қатты аландаудың жүрген жайдың бетін тыңғайсындар. Осы бес жылдан талғампаз оқырман бес елеңімді естерінде ұстал, айтын журе ме, жоқ па?! Әй, кім білсін? — дәпти баға құрсініті кейіпте.

Сырағаңың жауабы

Қазақтың көрнекті ақыны Сырбай Мауленовкө поззия кешінде оқырмандардың бірі:

— Сіз шетелдерде болдыңыз ба? — деген саяул береді.

— Болған емесін. Мен осы уақытқа дейін — өзімін, байтақ тұған Қазақстанымды туғел арапал біткенім жоқ. Жарты ғасыр шарласам да әлі табаным тимеген жерлер толып жатыр. Сол жерлерде болмайынша, шетелдерге сапарга шығуды ешқашан ойламаймын, — деген екен сонда Сыраған.

Тотықұс

Арындың ақын ақын Гафу Қайырбеков арнайы тапсырыспен Ресул Фамзатовтың «Мениң Дағыстын» кітабын ете қысқа мерзімде тамаша аударып шығады. «Жазушы» баспасының аударма редакциясындағы қаламгерлер де төл туындыдай тайпалған туындыны қолдан-қолға тигізбей табанда оқып, ынтыға танысады.

Осы редакцияда қызмет істейтін белгілі ақын Қайрат Жұмағалиев бірде баспаға бас сүкқан тәржимашы ағасы қолпашты, маралаттай қолтықтап одақтың ішіндегі кафеге алып барады. Ақын ағасының, шалқар шабытына ризалық хош көңілін білдіріп, іштипат жасайды. Қөңіл шіркін шарықтаған кезде бір шашмек конъяк майдан сінсе керек. Шыл-шыл тершігін Гафекен сүйсіністен тұған елөн шумығын табанды төгіп жібереді:

Айналайын Қайраттан,
Аударманы жайратқан.
Біз секілді торғайды,
Тотықустай сыйратқан.

Секем мен сенім

Бірде Жазушылар одағының Әдебиетшілер үйінде жас ақындардың поэзия кеші үйімдестарылып өған атақты ақын ағалары құрметті қонақ болып шақырылады. Поззияның жас періорі мен көк ерім өсқіндері Маралтай, Тыныштықбек, Танакөз. Бауыржан тағы басқалары бірнеше сон бірі дауылдағын, бүркіратын, дүбірлітіп өлеңдерін оқып, жыр сақнасын түрлі аuezге бөлеп ақсақтастып жібереді.

Сонынан ерген жыр керуеніне риза болып сүйсінген, келешек күндерге сеніммен көз тастаған ақын Гафу Қайырбеков секемді көңілін де топқы білдіріпти:

— Апыр-ай, ертерек туып, ақын атанип алғанымыз қандай жақсы болған, мына жігіттерден кейін тусак, көрінбей қалатында екенбіз-ау!

Салыстыру

Қай кезде де, қай елде де пенсия проблемасы ең толғакты мәселеле екені дәүлес. Оның үстінен заман да мын құбылып, өмірге өз өзгерістерін енгізіп жатады емес пе. Бейнелеп жеткізір болсақ, пенсия — адамның өзі ғой. Еңбекке ілінген кеудесінде жаңы бар кез келген адам тырыбында жүріп бүкіл ғұмырын ертеңгін еңкейген шағында зейнет рахатына беленесем бе дед армандаитыны анық. Бірақ... Зейнеткерліктің тәтті дәмін екінің бірі дер кезінде татып жүр дей алмаймыз.

Қоғамдағы қызыншылқытар ерін адым аштырымады. Өуелден бүйрігі бүлтимаган бюджеттің бос коржының қайта-қайта қағуға тұра келеді. Қоңтент ақша жаумайтыны және мөлім. Шырындағын отырып бірін аузынан бірін жырып, амалсыз айла-әрекет жасауға мәжбүрсін. Ұақытша тал қарману күметті де тынырышқа тірепті. Баласынан бастап, қартина шейин байлықтың көзі саналатын

өркениетті дамыған елдерде бұл жөнінде ешқашан бас қатырмайды. Бері де ретімен заңдастырылып, тастай етіп қойылған.

Осындағы қызын мезетті бастап кешірген үкімет мүшелері мен Парламент депутаттары оңтайлы аудеген өсүншістары жарыса білдірген. Қызылғанда не істелмейді? Жөргек-пул, жолтул, бебектер мен қарттарға берілтін жеңілдіктерді қысқартуға тұра келді. Ал зейнеткерлік жасын үш жылға дейін іштері жылжыту ешкімді қуантапағаны белгілі. Алуан-алуан пікірлер айтылып, ойлар ортага салынды. Баспасез беттерінде зейнет демалысына кай жастан бастап шығу керек деген секілді өзекті мәселелер қызу талқыланды. Әлеуметтік, демографиялық сараптамалар өр қырынан жасалған. Пенсия жете алмай, алқын-аптыны жеткендері алғашқа зейнеттакыларын қолдарына үстай алмай көз жүмғандары жайында жылап-сықтап табиене толғағандар ете көп болды. Қөңіл қаяулы, қабаға қатулы соң тұста көрнекті қаламгер, драматург Қалтай Мұхамеджанов азық күйніншін бұлайша білдірген:

— Қартқа құрмет бұлайша көрсетілімеу керек. Ақсақалдықтың ақшасынан үнемдеу деген не сүмдік! Шалдарымыз онсызда қалт-құлт етіп жүр емес пе?! Әркениетті елдерде, ең алдымен адамның басы мен ісіне қарайтын болса, бізде адамның жасы мен тіснен қарайтын болғаны фой. Тынырықтан шығар жолды тапқан-аекен, сабаздарым.

Қалғаның осы салыстыру шығындағы мәтептеге айналып, ауыздан-ауыза шығып жүр.

Кесемсөз бен мешелсөз

«Заман-Қазақстан», «Түркістан» газеттерінен жетекшілік етіп, бас редактор ретінде қол қояып отырған кезінде Қалтай аға басылым бетінде не болса соның шығып кетпеуіне айрықша мен беретін. Ұақытының ете тығызығына қарамастан немірге бара жатқан барлық материалдың асықтай сүзіп қарал, жіті оқып шығады. Әсіресе, публицистікальық, толғаңыстар мен кесемсөздердің әсерлі жазылуына, дәректер мен дайектердің орында, әриң қоңіл аударалықтай іріктелүйн үдайы айтып отырады.

— Газет беті далақтап бол елестегенімен, ол спорт алаңы, яғни стадион емес. Тек дәмді, дәнді макалалармен толтыру керек. Сын материалдың мірдің оғындан нысанған дәл, дәп тиғен дұрыс. Ал кесемсөздің жөн мұлдем белек. Шалқардаң шалқып, ордалы ой мен терең толғаныстан тұған кесемсөз көркем туындымен иышқас, әміршең. Керісінше сылдыр сөзді салыстырай қосылып, онды-солды судағы салырған кесемсөз — нағыз мешелсөз. Әрине, ондайдаң, әмірді де тым келте, газет берілген шығында жағынан жеткілік етіп.

Кемел сөз бен мешел сөз ҳақындағы Қалтай аға қағидасы, міне осындаид.

(Халғасы бар).